

om her, det vilde være umuligt. For sæt, at det ikke lykkes denne Regering at føre dette Grundlovsforslag igennem, sæt, det bliver umuligt at tilvejebringe de 45 pCt. af alle valgberettigede, hvad vil der saa ske? Enten, som jeg sagde i Gaar, at Regeringen, fordi dens Politik er mislykkedes, gaar af og giver Plads for en ny Regering, som maatte fremsætte et nyt Grundlovsforslag, der havde større Betingelser for at samle Befolkningen om sig, eller ogsaa maa denne Regering selv otte Dage efter indbringe nyt Forslag. Der kan altsaa kun være Tale et om nogle Ugers Udskydelse, det er det hele. Derfor siger jeg til Hr. Jensen-Sønderup, at vi har ikke Ansvaret. Det ærede Medlem, hans Parti og hans Regering har Ansvaret for 3 Maaneders Udskydelse, som har vist sig ganske overflødig, ja skadelig. Det sønderjydske Spørgsmaal kunde være løst i Slutningen af Marts Maaned paa en bedre Maade, end der nu er Mulighed for, men de fremtvang uansvarligt et Regeringsskifte. De mente, at de var bedre skikkede til at føre denne Sag frem end den Regering, der da sad. Nu viser Resultatet sig. Den fuldkomneste Fiasko. Nu viser det sig, som jeg sagde i Gaar — men jeg maa altsaa gentage det i Dag, siden Hr. Jensen-Sønderup viser sig saa lidet forstaaende, saa tungnem —, nu viser det sig, at de den 26. April foregøglede Vælgerne noget, de slet ikke har kunnet opfylde. De Herrer har derfor ikke den mindste Ret til at tale om Interesse for Sønderjyderne og om, at det haster. Det skulde de have tænkt paa og sagt i Slutningen af Marts Maaned, men da var det dem meget mere om at gøre at komme til Magten og om at faa standset den økonomiske Lovgivning, som generede de Herrer's Klasseinteresser. Det var det, der laa bagved. De skulde hurtigst muligt til Magten og have standset den økonomiske, sociale Udvikling, saa kunde Sønderjyderne vente, baade i Dag, 8 Dage, ja, flere Maaneder, og maaske kommer de til at vente en Maaned eller to endnu. Det spillede den Gang ingen Rolle for dem. Men nu, da de Herrer skal finde et Paaskud for, at de har glemt hele deres demokratiske Udvikling, nu trækker de Sønderjyderne frem. Jeg stempler det som det, det er. Vælgerne vil forstaa at finde det rigtige Svar.

Hr. Jensen-Sønderup talte om, at vi dog ikke kunde vente, at vore saa vidtgaaende Krav skulde gennemføres. Vi har stillet vore socialdemokratiske Forfatningskrav op som det, vi foreløbig kunde ønske at samle Stemninger og Strømninger om

og føre frem, naar Tiden er moden dertil, nemlig naar et Flertal af Befolkningen kræver dette gennemført. Men de Herrer var i Gaar med til at forkaste langt mere maadeholdne Krav, de Herrer slog ved en formelig Afstemning her i Tinget i Gaar Kravet om Nedsættelse af Valgretsalderen til Landstinget ned. De Herrer gaar nu ud til Befolkningen, til deres egne Vælgere, efter at de her ved en formelig Afstemning har sat sig imod, at denne meningsløst høje Valgretsaldere, 35 Aar, til Landstinget nedsættes. De modsatte sig ligeledes i Gaar, at de 18, eller 19, landstingsvalgte Medlemmer blev valgt paa en demokratisk Maade i Overensstemmelse med den lige Valgrets Principper. De modsatte sig Ændringen om Landstingets Opførelighed. Naar de har gjort det, maa de ogsaa forstaa Stillingen. Hvis der endnu er en Gnist af gammel demokratisk Opfattelse og Tankegang i Venstre, vilde de have været henrykte over, at der nu var Lejlighed til at faa alt dette ført igennem. Jeg siger: Haanden paa Hjertet, tænk Dem tilbage til 70erne og 80erne! Havde der den Gang tilbudt sig en Lejlighed, hvor Venstre kunde have faaet gennemført sin Opfattelse, som den var formuleret i Det forenede Venstres Program fra 1870—72, havde de været henrykte derover. Nu er der en Lejlighed, men nu vil de Herrer ikke, for nu har de givet dem et andet Parti i Vold. Hr. Jensen-Sønderup talte om, at det gjaldt om ikke at faa Kamp, men Kampen mod al den Skuffelse og Misfornøjelse, der er i Befolkningen over, at man ikke benyttede denne Lejlighed, Kampen mod Arbejderne og deres Opfattelse er Hr. Jensen-Sønderup ikke bange for. Der er nu kun een Kamp, han er bange for, Kampen mod Højre, for saa falder deres egen Magt, i den Grad har de givet sig Højre i Vold og er uløseligt sammenkoblede med Højre.

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke her i Salen er noget Parti, der hedder Højre.

Borgbjerg: Venstre er uløseligt sammenkoblet med det konservative Folkeparti. Den Dag, Sammenkoblingen brister, gaar ogsaa Venstre til Bunds.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.